

Sobretot estimada

Deixant enrere la infantesa,
aprenc a viure, a riure,
m'hauré d'omplir de valor,
que difícil serà tot.

Tan bonic era no pensar,
com bonic ara és començar.
Amors i desamors,
amics i rivals,
tot serà una experiència
que la vida m'haurà de donar.

Tant sols demano que el camí
sigui fàcil i dòcil.
Se que m'hauré d'equivocar
i aprendre a estimar,
estimar amb el cor,
amb el cap,
amb l'ànima,
amb tot el que sóc.

Sé que pel camí
alguns amics marxaran
i d'altres arribaran,
però els de veritat es quedaran.

Sé que no tot el que faci

serà correcte

i que no tot el que vulgui

es farà realitat.

Sé que potser tot

es tornarà gris,

que faré mal

i que me'n faran,

però que potser

els colors tornaran.

Penso que sé

moltes coses que no sé com seran...

Però quan tot hagi passat

espero arribar a ser una persona com cal.

Feliç, lliure, despreocupada,

i sobretot estimada.